

Grundlæggende er Dansk Folkeparti af den opfattelse, at udviklingsbistand er noget, som hører nationalstaten til, det er noget, som Danmark giver, og ikke noget, der skal gives igennem internationale fora. Men det betyder selvfølgelig ikke, at man ikke kan koordinere den nationale bistand internationalt, og det er jo præcis det, der lægges op til i det her beslutningsforslag, som for os at se klart vil gavne både de 78 udviklingslande, som vil være modtagere af bistanden og sandelig også vil gavne os, som giver bistanden, fordi vi naturligvis må kræve nogle ting til gengæld.

En af de ting, som vi i Dansk Folkeparti synes er helt naturlig man kræver til gengæld for den bistand, som man giver, er, at en række af de her lande tager deres afviste asylansøgere tilbage, at de folk, som er kommet hertil og har prøvet at få opholdstilladelse, men ikke har fået det, altså også bliver sendt hjem, og at regeringerne i de lande, som får udviklingsbistand fra os, aktivt og positivt medvirker til, at deres statsborgere selvfølgelig må komme tilbage. Sådanne nogle modkrav synes vi er helt naturlige at stille.

Men når man taler om udviklingsbistand, er det altså også vigtigt, at man ikke stikker sig selv eller andre blå i øjnene. Vi har jo altså givet udviklingsbistand til Afrika og en lang række andre udviklingslande i utrolig mange årtier, og man må se i øjnene, at i en lang række af de lande er effekten svær at få øje på.

Man må i den forbindelse nok også se i øjnene, tror jeg, at en væsentlig årsag til, at det går så ringe – særlig på det afrikanske kontinent – egentlig ikke er et udtryk for pengemangel, men snarere er et udtryk for en mangel på kulturelle ændringer, en mangel på nedbrydelse af kulturelle barrierer, som holder udviklingen tilbage.

Jeg kan huske, at FN for ganske kort tid siden kom med en opgørelse, som viser, at der faktisk i en lang række af de meget fattige afrikanske lande er en nettoøkonomisk vækst hvert år på procentsatser, som ligger langt over det, vi kender fra en række EU-lande. Men ser man væksten i forhold til befolkningstallet, som jo stiger endnu hurtigere, så bliver væksten negativ.

Derfor er der altså en række strukturelle barrierer, som man er nødt til at gribe ind over for, særlig på det afrikanske kontinent. I Nordafrika er det helt tydeligt, at den islamisme, som dominerer de lande og de regeringer, er fuldstændig ødelæggende for landenes muligheder for at få en økonomisk udvikling op at stå.

Der, hvor vi virkelig mener at man kan gøre en forskel for de her lande, er måske i virkeligheden ikke så meget med hensyn til at give passive pengeoverførsler til landene. Selvfølgelig har det en effekt, men det, der virkelig gavner, er, hvis man kan nedbryde nogle af de barrierer, der forhindrer samhandel, og det er her, hvor Dansk Folkeparti virkelig gerne vil, at man gør en indsats – i WTO-regi og på andre områder – så man kan lette handelen mellem landene, både mellem den vestlige verden og den tredje verden, og sandelig også internt i den tredje verden.

Kl. 14.10

Der er på det afrikanske kontinent eksempler på lande, som har sænket deres interne toldsatser og efter ganske få år fået en højere indtægt med de lavere toldsatser end med de højere, ganske enkelt fordi det, at man sænker toldbarriererne, genererer mere vækst, genererer mere handel. Det tror jeg og Dansk Folkeparti er en vej at gå. Dette er blot for at skitsere, at udviklingsbistand ikke kan stå alene.

Målet er ikke, at de her lande skal blive passive modtagere af penge fra os. Målet er selvfølgelig, at de skal udvikle en økonomi, som vil være bæredygtig og kunne generere den vækst, der er nødvendig for deres lande.

Det fordrer, at vi åbner vore markeder, men det fordrer også, at de her lande er indstillet på at gennemføre de nødvendige strukturændringer, herunder både i forhold til den religiøse fanatisme, som dominerer i en række lande, og i forhold til den måde, landenes økonomier er indrettet på. Vi har en forventning om eller en vished om, at den danske regering i hvert fald langt hen ad vejen deler vores synspunkt og derfor kæmper for samme sag i WTO-regi, EU-regi og andre steder.

Med de ord vil jeg sige, at Dansk Folkeparti kan støtte beslutningsforslaget.

Formanden:

Tak til hr. Morten Messerschmidt. Så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

Det er jo sådan, at hvis vi skal gøre en forskel i forhold til den fattige del af verden, så skal vi se på vores relationer til den fattige del af verden som helhed. Vi kan ikke tale om bistandspolitik isoleret fra handelspolitik og omvendt. Vi kan altså ikke kun tale om handelspolitik uden også at se på, hvad det er for en bistandspolitik, den er suppleret med. De ting hænger sammen.